

Új Mustármag

A Bethánia CE Szövetség hírlevele

2020. július - szeptember

„Legyenek a ti derekaitok felövezve, és szövéténekeitek meggyújtva;
Ti meg legyetek hasonlók az olyan emberekhez, a kik várják, mikor tér vissza Uruk...
(Lk 12,35)

Tartalom:

- 2 Rendszeres alkalmaink
- 3 Jézus Krisztus "képességei"
- 5 Évadzáró hitmélyítő hét
- 6 Családi hét - Hajdúszoboszló
- 7 A Jel
- 8 Bizonyágtétel
- 10 Zárszámadás
- 13 Költségvetés
- 14 Amivel nem tartozunk
- 15 Tanulságos mese a gondolatról
- 17 Ne szabjátok magatokat a világhoz
- 18 Hitmélyítő hét
- 19 Születésnapra
- 21 Gondolatok a Bibliából
- 22 Sátáni praktikák

Heti és havi rendszeres alkalmak

Imádkozunk egymásért most többet mint eddig!

IMATÉMÁK

Hálaadás:

- közösségünkben történekekért, a kapott üzenetekért, az elhunytak életéért stb.,
- a nyári konferenciákon, táborokban nyert áldásokért,
- a piliscsabai missziói otthonban végzett karbantartási, fejlesztési munkákért,
- a piliscsabai missziói otthonunkban elmúlt időben végzett lelki munkákért,
- az egész országban a rendszeres és alkalmilag folyó lelki munkákért,
- más keresztyén szervezetek által a nyár folyamán végzett lelki munkákért (pl. cigánymisszió)

Bűnbánat:

- engedetlenségeinkért, mulasztásainkért, a Lélek által megmutatott más bűneinkért,
- azért, hogy nem használtuk ki a kapott lehetőségeket, alkalmakat bizonyágtételre,
- hogy nem voltunk az Úr irányítása alatt, és inkább a testiek töltötték be gondolatainkat.

Kérések:

- bölcsességet, az Úr Lelke általi iránymutatást magunknak, de különösen vezetőinknek,
- önkéntes munkatársakat, odaszánt életű testvéreket,
- beteg testvéreink számára erőt, segítséget és az Úr akaratára hagyatkozást,
- vigasztalást az elhunytak gyászoló családtagjai részére,
- üzenetet, az Úr jelenlétét rendszeres és különleges alkalmainkra,
- táborainkon, konferenciáinkon résztvettek számára, az Úr munkájának folytatását,
- háborús veszélyben élőknek védelmet, a háborús konfliktusok megoldását, befejezését,
- vezetőinknek (állami, egyházi, helységi, kerületi stb.) bölcsességet, alázatot, önzetlenséget.

Jézus Krisztus 'képeségei' – Az engedelmisség! ³

Kohn Zsolt ref. lelkeszszolgálata, amely közzé volt téve online videó formájában az Egyedül élők hetének 5. napján (2020. jún 19-én)

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunktól, az Úr Jézus Krisztustól. Ámen

Jézus mondja: *"Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat, mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied."* (Lk 22,42)

Szeretett Testvéreim! Ez is egy jól ismert ige, mondása az Úr Jézus Krisztusnak, hiszen akkor, amikor Jézus főpapi imájára visszatekintünk, még ha nem is Lukács evangélista hozza a legteltesebben ennek az imádságnak a tartalmát, de ő is hozza, és kiegészíti azt az imádságtartalmat, amelyet olvashatunk János evangéliumában. A Gecsemáné kertben, ahová az Úr Jézus előre megy, és a tanítványai hátra maradva azt a kérést kapják Jézustól, hogy virrasszanak vele, akkor az Úr Jézus imádkozik a mennyei Atyához. Ebből az imádságból most ez az egy mondat van előttünk, amit szoktak rosszul is idézni, hogy „Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem e keserű pohár”, de a keserű jelző nincs itt. Tudjuk, hogy mit jelent a keserű: Amikor az Isten haragjának a poharáról van szó, akkor nevezi a Szentírás keserű pohárnak az Isten haragjának a poharát, ami valóban keserű, olyan, amit az ember nem szívesen hajt fel, issza meg. Ebben az imádságban, amikor az Úr Jézus beszél az Atyához, akkor elmondja neki, hogy "Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat." Ő tudja, hogy milyen pohár. Hiszen eljött az Ő szenvedésének az ideje. Ahogyan elmondja az érte érkező katonának,..., hogy ez a sötétség órájának az ideje, ez a ti

időtök. Amikor már elvétellett tőlük a megtérésnek a lehetősége, mert sokáig nemet mondtak a Krisztusra: akkor is, ha meggyógyította a vakon születettet,... Tehetett bármit Jézus, mindenre azt mondták, hogy: nem.

Amikor az Isten Lelke által kiúzi az ördögöket, akkor azt mondják neki, hogy te nem Isten ujjával űzöd ki az ördögöket, hanem Belzebubnak, az ördögök fejedelmének a segítségével. Amikor valaki a fehéret feketének mondja, azon az emberen nem nagyon lehet segíteni,... Az Úr Jézust is elutasították, éppen ezért elérkezett az ideje annak, hogy már nem térnek meg ott a kereszt alatt sem: *„Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy megmentse.”* (Mt 27:49) Mindent félreértének és mindent félremagyaráznak, még a feltámadást is. Ez az engedetlenség lelkülete! Képesség a gonosztól.

Jézus mégis azt a poharat, amelyet az Atya odaadott neki, elfogadta, és ami benne volt, megitta. Ez viszont az engedelmisség lelkülete! Az embernek képesség az Isten Lelkétől, aki ezt munkálja.

A pohár az Isten haragjának a pohara, vagyis Ő alávette magát az Isten haragjának, elszenvedte testében-lelkében. Hogy ez micsoda szenvedés volt, ezt leginkább akkor kezdjük megérteni, amikor Jézusnak a kereszten mondott szavai közül eszünkbe jut ez: „én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?” (Mt 27,46) Az Istentől való elhagyattatást kellett átélnie annak, aki felment egy magas hegyre, kiment egy puszta helyre, és az Istennel való közösségben töltötte az éjszakát. Aki

elmondta, hogy én és az Atya egy vagyunk. Őneki kellett megtapasztalni ezt, és mondani, hogy „én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?” Jézus tehát az Isten haragjának a poharát elfogadta. ...Tökéletes engedelmessége van Jézusnak, ahogyan a Szentírás is beszél róla egy másik helyen, hogy „*engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.*” (Fil 2,8) A legszégényletesebb halálnemig engedelmes volt, ...Ő, a Fiú, aki viszont isteni hatalmával Isten haragjának a súlyát az Ő ember voltában elhordozta. Azért, hogy... isteni hatalmával, erejével az Isten bűn ellen való haragjának a súlyát emberként elhordozza, és számunkra az igazságot, a megigazulást, a bűnbocsánatot és az örök életet megszerezze és visszaadja. A tökéletes engedelmesség ezért kellett. Hogyan értsük hát azt, amiket itt Jézus mond? Hiszen mint Fiú ugyanazt akarta, mint az Atya, engedelmes volt. Itt is azt mondja az Úr Jézus Krisztus, hogy "Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat": ha az a Te akaratod. ... Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat. Nem a saját akaratát kéri megvalósítani, hanem „Atyám, a te akaratod történjen meg”. Ha akarod, vedd el, de ha nem akarod, akkor add ide. Jézus pedig elfogadja azt a poharat. Mint ember is engedelmes volt, és az Atya akaratára alá rendelte magát mindhalálig. Mint ember is megszólítja az Atyát,... Ha lehet könnyebben elérni dolgokat, akkor miért ne? Ilyen az emberi természet. Ne az én akaratom legyen meg – mondja a Fiú – hanem a tiéd, ne az én akaratom – mondja az ember – hanem a tiéd, mert az emberi akarat tényleg keresi a könnyebbik utat. ...Szeretnénk könnyebben elérni a dolgokat. Ilyen az emberi természet.

A főpapi imádság után, tudjuk jól,

hogy elfogják az Urat és a Jn 18:11-ben azt mondja az Úr Jézus, amikor a tanítványok ki akarnak állni mellette (Péter is előrántja a kardot, le is vágja a főpap szolgájának fülét), „*vajon nem kell kiinnom azt a poharat, amelyet az Atya adott nekem?*” (Jn 18,11). Csodálatosan össze lehet rakni ebből a két mondatból, ami a pohárról szól a főpapi imádságban és az imádságot követő eseményekben: azt mondja az Úr Jézus a mennyei Atyának, hogy "Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat", de ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd." Amikor vége az imádságnak és jönnek botokkal, fegyverekkel felfegyverkezve, akkor azt mondja Jézus a tanítványainak, hogy „*vajon nem kell kiinnom azt a poharat, amelyet az Atya adott nekem?*” (Jn 18,11). ...Jézust nem azért fogják el, és ölik meg, mert ez volt némely ellenségének a szándéka; azért a szándékért nekik felelni kell. Az Isten akaratára jutott célhoz, mert az igaz szenvedett a nem igazakért és váltotta meg mindazokat, akik Őbenne hisznek. Az emberi akarat, Testvéreim, nem mindig egyezik vagy fedi teljesen az isteni akaratot.

Amikor a szenvedések útján járt az Úr Jézus, akkor lehet, hogy benne is felvetődött az, ami minden emberben felvetődik, hogy van-e más út. Feltesszük a kérdést: végig kell mennem ezen az úton, vagy lehet-e másikat választani? ...

A mi életünknek is vannak olyan eseményei, szenvedései, olyan időszakai, amelyeket nem szívesen fogadunk el, amelyeknél eszünkbe jutnak Jézusnak a szavai, és meg is mondjuk, hogy „Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat” – pedig esetünkben nem a világ megváltásáról van szó, hanem sokkal kevesebbről. Jézus számára a világ megváltása volt a tét. Nem azért mondja, mert egy másik

utat gondol, hanem értünk mondja, mert amikor nekünk sokkal kevesebb a tét, akkor is eszünkbe jut, hogy „Uram, ha lehetséges, vedd el tőlem ezt a poharat”.

El tudjuk mondani azt, amit Jézus elmondott, amivel tanít? Ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd? Bizony, Jézus értünk imádkozik, ugyanúgy, mint Lázárnak a sírjánál a körülötte állók miatt szól és cselekszik, és azt mondja „Lázár, jöjj ki”. Az Atya valóban meghallgatta, ... Egy tanár, amikor kérdez, azért teszi, hogy a diák is tudja azt, amit a tanár tud. Ne legyünk olyanok, mint az első osztályos kisgyerek, akit megkérdeznak, hogy „na, hogy vagy megelégedve az iskolával? Milyenek a tanár néni?”, és azt mondja a

gyerek, hogy „áh, a tanár néni semmit nem tud”. De miért nem? „Mert mindent mitőlünk kérdez.” Ne legyünk ilyenek! Ki tudod-e mondani az életed legnehezebb szenvedései között, amit Jézus mondott? Ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd! Meg tudsz-e maradni az engedelmes-ségben Isten gyermekének akkor is, amikor nem a te akaratom történik meg?

Meg kell tanulnunk úgy elmondani, mint Jézus: *"Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat, mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied."* (Lk 22,42) Ámen.

Az előadás
szerkesztett változatát
Gyurkó József készítette.

BESZÁMOLÓ

Évadzáró hitmélyítő hét – Piliscsaba, 2020. augusztus 24–29.

Nagyon hálás vagyok Urunknak, hogy ebben a vírusos időben összejöhettünk. Húszan indultunk hétfőn, de 25–30-an voltunk később a naponként kiérkezőkkel együtt. Programunk középpontjában a megújulás és az ezt munkáló Szentlélek eszközei voltak.

A reggeli áhítatokat a szolgáló testvérek feleségei tartották. Így sokan szolgálhattunk. A délelőtti tanításokban Jézus Krisztus hívott magához, kínálva az élő vizet, hogy abból igyunk és azután az belőlünk is buzoghat. Elmondhatjuk, hogy elfáradtunk. Ellankadnak az ifjak is, és még a legkülönbek is megbotlanak. *„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.”* (Ézs 40,31) Drága biztatás ez. A szolgálatok utáni kiscsoportos és az egyéni beszélgetések során annyi nehéz és leहुzó

dolog került felszínre!

Délutáni alkalmainkon az Úr Jézusnak János apostol által az efézusi gyülekezethez küldött levele volt az „asztalunkon” (Jel 2,1-7). Milyen kegyelmes hozzánk Urunk, hogy bár Ő mindent tud életünkről, dolgainkról, mégis először azt mondja el, amiben megdicsérhet, és csak ezután a panaszát: az első szeretet tüzét, másokat megmenteni akaró igyekezetét hiányolja bennünk is. Van-e fülem meghallani hangját, figyelmeztetését? Akarok-e reagálni szavára, változtatni azon, amire rámutat, hogy hiányzik az életemből?

Az esti áhítatok a megújulásunkat végző Szentlélek eszközeiről szóltak. Ezek közül legfontosabbnak tekinthetjük az Igét, Isten szavát, melynek ereje, hatalma van. De az imádság is olyan fontos, mint a levegővétel. Ugyanakkor erőforrás is, de legyek tudatában mindig annak, hogy

porszem emberként állok a mindenható Isten előtt.

Hála van szívünkben azért, hogy semmi zavaró dolog, sem vírus okozta baj nem volt közöttünk. Urunk munkálkodott közöttünk Szentlelke által, meghallgatta könyörgésünket, megújított minket és egy testvérünk friss megtéréséről tett bizonyosságot, aminek együtt örülhettünk.

Pénteken ebéd előtt részesedtünk az úrvacsorában bensőséges, nagyon biblikus liturgia keretében, tálcáról elvéve a kenyere-

ret és a kis pohárkát. Ekkor meggondoltuk és megvallottuk Urunknak bűneinket, sok-sok mulasztásunkat és átéltük az ő bűnbocsátó szeretetét, drága kegyelmét, melyről Ő biztosított minket. De hálásak vagyunk a közösségért is, melyet az ő Lelke teremtett ott közöttünk és a sok szerető, neki szolgáló testvérért. Áldjuk Urunkat minden jótéteményéért a rendkívüli körülmények között!

Miklóssy Józsefné

Beszámoló

Családi hét – Hajdúszoboszló, 2020. július 6-11.

„Mint szarvas hús vízforrásra, úgy szomjazik lelkem rád. Vágyódom az élő Isten után, hogy mehessek hozzá...” (137. Hall.) Ez az ének jut eszembe, amikor a hajdúszoboszlói hetekre készülök /készülünk menni. Az Őszövetségben nagy ünnep volt, amikor Isten népe az évenkénti áldozatot bemutatthatta a szent helyen Istennek. Megtérésem óta minden évben a színe elé enged ezen a helyen, és ez igenis nagy ünnep a számomra! Ebben a világban, a hétköznapokban nagy szárazság vesz körül minket.

Ebben az évben különösen is nagy volt a szárazság lelki értelemben a vírus-helyzet miatt. És mindezért - vagy mindennek ellenére - megengedte az Úr, hogy szóljon az Ige, hogy megtarthassuk a hajdúszoboszlói heteket. Ez már magában is csoda! Milyen kicsiny sokszor a hitünk, de Urunk még ezt a kicsiny hitet is hogy megáldja. Úgy gondolom mindnyájan ezt élhettük át ezen a héten. Külön öröm volt, hogy megismerkedhettem új testvérekkel és a tőlem szomjasabbaknak is jutott hely...

Tudjátok testvéreim, milyen nehéz egy ilyen gazdag hét után röviden beszá-

molni arról, mi minden történt!? Szinte lehetetlen, ezért csak néhány gondolatot és érzést tudok veletek megosztani.

Az első szolgálat rögtön a „lényegre” tapintott. Boldog ember vagyok én, boldognak látnak engem mások? Boldog, áldott ember, aki hirdeti, hallgatja, olvassa a Szentírást, de még boldogabb, aki engedelmesen megtartja. Az Ige olvasása, hallgatása még megy, a hirdetése már ritkábban, az engedelmisség még ettől is nehezebb, mindennapos küzdelem (önmaggammal). Szóval rögtön az elején azzal szembesültem, hogy a boldogtalanságom oka én magam vagyok, senki más. A reggeli sorozat a Fénysugarak napi igéi alapján épült fel. Nagyon beszédes volt, hiszen pont a (lelki) szárazságról szólt. Milyen sokszor járok szárazságban, pedig áldás esője hull rám. És jó, hogy nem vagyok egyedül! Sok hívő testvérem van, akik szeretnek, imádkoznak értem, törődnek velem, de a legfontosabb, hogy Isten minden időben gondot visel rólam! Víz, kenyér mindig van. De elég ez nekem, nekünk?

Egyik igesorozat a héten a szentek

közösségről szolt, arról, hogy milyen nagy szükségünk van a hétköznapi életben szeretet-, ige-, ima-, szolgáló és lelki közösségre. Ezt két szolgáló testvér adta át nekünk. Érdekes volt megtapasztalni, hogy milyen különbözőek vagyunk és különbözően közelítjük meg az igét, de a lényeg ugyanaz: Nincs és nem is beszélhetünk hívő közösségről Jézus Krisztus nélkül!

A délelőtti igemagyarázat István vértanú életén keresztül mutatta be Isten kegyelmét, szeretetét, azt, hogy a hívő ember ha meghal is, él, és megláthatja Jézust az Atya jobbján. Mire vagyok én hajlandó az Úrért, mennyire odaszánt az életem? Mert ezzel egyenesen arányos az, hogy mennyi ember láthatja meg Jézust rajtam keresztül... Igen, ezt már nehezebben hallgatja az ember, ez már mély víz, de nagyon is bátorító! István hittel és szeretettel teljes ember volt, kegyelemmel és erővel telve... Erre van szükségem, szükségünk az életünkre és szolgálatainkra nézve.

„Aki hisz bennem...” ez volt az esti sorozat címe. Aki hisz Jézusban, az nem marad sötétségben, nem szomjazik meg soha, belsejéből élő víz folyamai ömlenek, ha meghal is, él, és cselekedetei tanúskodnak róla. Igen, a hívő ember élete – még ha vannak nehezebb, szárazabb

időszakok, próbák is – nem szárad ki! Sőt! Gazdag és kiapadhatatlan forrásunk az élő Ige, Jézus Krisztus és az ő szava, a Szentírás. Senki és semmi más nem tudja az ember szomjúságát csillapítani. Lehetett ezen a héten is és lehet a mai napon is az élő vízből, forrásból, Krisztusból meríteni, hogy ne legyen fáradt, örömtelen az életed, erőtlen a hited!

Úgy érkeztem, érkezünk erre a hétre, hogy elég nagy volt a szárazság körülöttünk. Kiszakadva az otthoni és munkahelyi nehéz feladatokból, hátunk mögött haláleset, örökösödési vita, tárgyalás, előttünk nagy lomtalanítások, felújítás, költözködés, stb. Milyen nehéz kijönni ebből és hátrahagyni mindent... Úgy csütörtök-péntek környékén tudtam lelkileg is megérkezni. De megérkeztem, és ez a lényeg! Fontos, hogy tudjuk a jobb részt választani minden nehézség és körülmény ellenére, mert a jobb részre, a tiszta vízre, a világosságra, boldog életre vágyik minden ember. Ne önmagadat add, hanem Jézust! Az embereknek nem mindenféle változtatás, ilyen-olyan váltás, megváltás kell!

Isten velünk, viszontlátásra, jövőre együtt ugyanitt, Hajdúszoboszlón... - ha az Úr engedi és élünk!

Testvéri szeretettel:

Tokodiné Baji Tímea – Miskolc

A Jel

Egy fiatal ember egymagában ült az autóbusszon. Kitekintett az ablakon. Alig múlt húsz éves, csinos, finom arcvonású fiú volt. Egy nő ült le a mellette lévő ülésre. Miután kicsit kedvesen elbeszélgettek a meleg tavaszi időről, a fiú váratlanul így szól:

- Két évig börtönben voltam. Ezen a héten szabadultam, éppen úton vagyok hazafelé.

Áradt a szó belőle, miközben mesélte, hogy egy szegény, de becsületes családban nőtt fel, és az a bűntett, amit elkövetett, mekkora szegényt és fájdalmat okozott

szerteinek, akiktől a két év alatt semmi hírt nem kapott. Tudta, hogy szülei túl szegények ahhoz, hogy vállalják az utat és meglátogassák őt a börtönben, és azt is tudta, hogy túl tudatlannak érzik magukat ahhoz, hogy levelet írjanak neki. Mivel választ nem kapott, ő a maga részéről nem írt nekik többet. Szabadulása előtt három héttel tett egy utolsó, reménytelen próbálkozást, hogy kapcsolatba lépjen velük. Bocsánatukért könyörgött, amiért csalódást okozott nekik.

Miután kiengedték, felszállt az első buszra, ami éppen a házuk előtt haladt el, ott ahol felnevelkedett, és ahol még most is élnek szülei. Szüleinek megírta, hogy megbocsátásuk jeléül egy jelet kér tőlük. Olyan jelet, amit jól lát az autóbusból: ha még visszafognának őt, kössenek egy fehér szalagot a kert almafájára. Ha ezt a jelet nem látja, nem száll le az autóbusról, és örökre távozni fog életükből.

Az úti célhoz közeledve a fiút egyre nagyobb nyugtalanság töltötte el. Nem mert az ablakon kinézni. Biztos volt benne, hogy az almafán nem fogja meglátni a szalagot.

Útitársa végighallgatta történetét, majd udvariasan megkérte a fiút:

- Cseréljünk helyet. Majd én figyelek az ablakból. Éppen csak néhány ház előtt haladt el az autóbusz, amikor a nő meglátta az almafát. Könnyeivel küszködve, kedvesen megérintette a fiatalember vállát:

- Nézze! Nézze! Az egész fát szalagok borítják.

Hányan lesik a te almafádat, keresik a megbocsátás kis jelét rajta? Ne halogasd, menj és tűzd ki rá!

Állatokhoz hasonlítunk, amikor ölünk. Emberekhez hasonlítunk, amikor ítélünk. Istenhez hasonlítunk, amikor megbocsátunk.

Bruno Ferrero nyomán

Bizonyágtétel

Te átéltél már valamilyen csodát a valós életedben?

1989 tavaszán - nyarán. Az anyai nagymamám mellvizenyő és fulladás miatt kórházba került. Egy szombati napon a gyülekezetben imádkoztunk a betegekért. Én is imádkoztam a nagymamámért, és ekkor egy különös bizonyosságot éreztem, csak annyit, hogy Jézus kezében van.

Másnap, vasárnap a déli órákban bementem a kórházba meglátogatni őt. Bár nyolcágas kórteremben volt elhelyezve, ekkor egyedül volt. Megkérdeztem tőle, hogy imádkozhatok-e a gyógyulásáért. Imádkoztam érte. Akkor már a tudata réveteg volt. Kitértően imádkoztam érte, majd hazamentem. Állapota elkezdett javulni.

Pár hét múlva kiengedték a kórházból. Vállaltam, hogy érte megyek, hogy hazavigyem otthonába. Elég hosszú ideig tartott az út, mert aznap volt Bush elnök magyarországi látogatása, és korlátozták itt-ott a forgalmat. Késő délután értünk haza. Akkor derült ki, hogy nincs kulcsa a nagymamámnak a kertkapuhoz.

Tehetetlenség éreztem magam, de volt hitem, ezért az ajtó előtt állva neki-láttam imádkozni. Arra jött egy idős ismerőse a nagymamámnak. Nagymamám elpanaszolta, hogy nincs kulcsa a kertkapuhoz. A néni előszedte a saját kulcs-csomóját, hogy kipróbálja, véletlenül nem jó-e valamelyik kulcsa a nagymama zárjába. Hát jó lett! Be tudtunk menni a kertkapun.

A kis ház kulcsa a műhelyben szokott felakasztva lenni egy szögre - normális esetben. Kerestük, de ez alkalommal nem volt ott. Ott álltunk a ház előtt ismét nehéz helyzetben. A nagynéném, akinek a háza ugyanabban a kertben volt, nem volt otthon. Eszembe jutott, hogy az egyik szomszéd felé nyílt egy kertajtó, ahová átmehettem kölcsönkérni legalább egy székét. Át is mentem, s a terasz felől beléptem a szomszéd házba. A tulajdonos ijedten rántott be, és csodálkozva kérdezte, hogy nem féltem a kutyáktól? Szerencsére a kutyák aludtak, nem vettek

észre. Ezután a szomszéd megkötötte a kutyákat, hogy ki tudja menni, kölcsönadott egy székét....

Végül a ház ablakán - mely a leeresztett redőny mögött nyitva volt - a redőnyt kézzel feltolva jutottam be a házba először én, majd belül találtam egy kulcsot és kinyitottam a ház ajtaját. Majd egy hétig ott maradtam nagymamámmal és segítettem kitararítani a hetekig nem lakott kis házát.

Ui: Még egy évet kapott ajándékba a Kemencés nagymamám!

Dr. Hargita Gyöngyi

Gondoltok a Bibliából!

"Áronnak pedig monda az Úr: Eredj Mózes eleibe a pusztába! És elméne és találkozzék vele az Isten hegyénél és megcsókolá őt. " (2 Móz 4,27)

Sok, magát kereszténynek tartó ember nem tapasztalja azt meg, hogy az Úr konkrétan szól hozzá. Olvassa az Igét, hallgatja az igemagyarázatokat, imádkozik, részt vesz lelki alkalmakon és még sincs Szentlélek által való vezetése.

Isten ma is szól az emberhez és nagyon is konkrétan. Van, amikor a körülményeken keresztül, van, amikor embereken keresztül, van, amikor a Biblián, az Ő Szaván keresztül, igehirdetésen keresztül, akár álmok, látomások által, és olyan is van, hogy az ember a lelkében hallja, hogy mit kell tennie. Nagyon kell viszont vigyázni arra, hogy ellenőrizni kell, valóban az Úrtól van-e a mondanivaló. Amit az Úr mond, annak egyeznie kell azzal, ami meg van írva a Bibliában. Ha az, amit az ember hall a lelkében, vagy álmodik, stb., ellentmond az élő Isten Igéjének, akkor az nincs az Úrtól, még akkor sem, ha angyal képében jelenik meg, hiszen az ördög is át tudja magát

változtatni világosság angyalává.

Olvasni kell a Bibliát, imádkozva és nyitott szívvel, mert ha nincs vágy a szívünkben az Isten után, ha nincs bennünk alázat, ha kell, akkor bűnbánat, akkor a Bibliát is félre lehet magyarázni.

Áront az Úr megszólította a lelkében és olyan erővel, hogy Áronnak kétsége sem volt arról, hogy az Úrtól volt az indíttatás, mert szót fogadott. Biztosan hihetetlen volt számára, hogy a már negyven éve nem látott öccse elé kell kimenni a pusztába. Ez valóban hihetetlen volt. Áron viszont hitt az Istennek és az Istenben.

Nincs annál csodálatosabb dolog, mint az Úrral járni. Sok a harc és a támadás, de megéri a harcot, mert a győzelem mindenért kárpótol. Istennel naponta győzhetünk. Áldott legyen az Úr Neve, mindörökké! Ámen

Lelkes Andrea, Dunaszzerdahely

BETHÁNIA CE SZÖVETSÉG 2019. ÉVI PÉNZÜGYI ZÁRSZÁMADÁSA

1. lap

Nyitó egyenleg	2019.01.01-én:	664 500 Ft	PÉNZTÁR:	BANKSZLA:	ÖSSZESEN:
Záró egyenleg	2019.12.31-én:	744 990 Ft		658 081 Ft	1 322 581 Ft
				3 337 587 Ft	4 082 577 Ft

2019. év PÉNZÜGYI EREDMÉNYE: 2 759 996 Ft

BEVÉTELEK - bevételi források szerint

	2019. TERV	2019. TÉNY	EGYENLEG
Adományok közhasznú célokra			
Magánszemélyektől	1 800 000 Ft	2 301 440 Ft	501 440 Ft
általános (meghatározatlan) célokra	450 000 Ft	780 140 Ft	330 140 Ft
ifjúsági munka céljára + táboroztatásra	3 000 000 Ft	2 911 000 Ft	-89 000 Ft
felhírtt és családi konferenciák céljára + táboroztatásra	100 000 Ft	610 000 Ft	510 000 Ft
szociális célokra	1 860 000 Ft	2 690 020 Ft	830 020 Ft
iratmisszióra	100 000 Ft	- Ft	-100 000 Ft
határon túli misszióra	100 000 Ft	- Ft	-100 000 Ft
munkabérré és közterheire	3 400 000 Ft	4 728 640 Ft	1 328 640 Ft
Lelkiszolgálat Háza missziós céljaira	750 000 Ft	515 015 Ft	-234 985 Ft
Pince A30 missziós céljaira	- Ft	- Ft	- Ft
Pályázaton nyert támogatás	300 000 Ft	76 700 Ft	-223 300 Ft
Belföldi szervezetektől (Vallalkozások, alapítványok, egyházak)	- Ft	- Ft	- Ft
Külföldi szervezetektől, magánszemélyektől	- Ft	- Ft	- Ft
Egyéb bevételek			
Adományok fejlesztésre, beruházásra magánszemélyektől	600 000 Ft	- Ft	-600 000 Ft
Adományok a CE Szervezet működtetésére	200 000 Ft	459 000 Ft	259 000 Ft
SZJA 1%	100 000 Ft	150 297 Ft	50 297 Ft
Banki kamat, beszedett adó	100 000 Ft	44 101 Ft	-55 899 Ft
Adományok egyéb célokra	140 000 Ft	131 590 Ft	-8 410 Ft
ÉVES BEVÉTEL ÖSSZESEN	13 000 000 Ft	15 397 943 Ft	2 397 943 Ft

BETHÁNIA CE SZÖVETSÉG 2019. ÉVI PÉNZÜGYI ZÁRSZÁMADÁSA

2. lap

KIADÁSOK célok szerint

	2019. TERV	2019. TÉNY	EGYENLEG
Közhasznú célokra			
ifjúsági munka céljaira + táboroztatásra	600 000 Ft	279 885 Ft	-320 115 Ft
felöltt konferenciák céljaira + táboroztatásra	2 300 000 Ft	2 051 970 Ft	-248 030 Ft
szociális célokra	400 000 Ft	325 000 Ft	-75 000 Ft
iratmisszióra	1 750 000 Ft	1 343 263 Ft	-406 737 Ft
határon túli misszió céljaira	100 000 Ft	100 000 Ft	- Ft
munkabérré és közterheire	3 000 000 Ft	3 189 421 Ft	189 421 Ft
utazási költségtérítésre	750 000 Ft	658 040 Ft	-91 960 Ft
Lelkiszolgálat Háza működési költségeire	2 300 000 Ft	2 978 651 Ft	678 651 Ft
Pince A30 működési költségeire	500 000 Ft	721 089 Ft	221 089 Ft
pályázat teljesítéséhez tartozó kifizetések	- Ft	- Ft	- Ft
Egyéb célokra			
fejlesztési, beruházási költségek	500 000 Ft	177 120 Ft	-322 880 Ft
országos CE szervezet működtetési költségei	520 000 Ft	605 518 Ft	85 518 Ft
más szervezet támogatására	- Ft	- Ft	- Ft
fizetett adók	100 000 Ft	70 600 Ft	-29 400 Ft
pénzügyi műveletek költségei	140 000 Ft	129 655 Ft	-10 345 Ft
egyéb költségek	40 000 Ft	7 735 Ft	-32 265 Ft
ÉVES KIADÁS ÖSSZESEN:	13 000 000 Ft	12 637 947 Ft	-362 053 Ft

Kelt Budapest, 2020. június 5-én.

Készítette: Karácsonyi-Kis László és Miklóssy József
gazdasági vezető mb. Pénztáros

Jóváhagyta: a szövetség Közgyűlése 2020.09.19-én: elnök főttitkár

BETHÁNIA CE SZÖVETSÉG 2020. ÉVI PÉNZÜGYI KÖLTSÉGVETÉSE

NYITÓ EGYENLEG	2020.01.01.-én:	PÉNZTÁR	BANKSZÁMLA	ÖSSZESEN
ZÁRÓ EGYENLEG	2020.12.31.-én:	744 990 Ft	3 337 587 Ft	4 082 577 Ft
		700 077 Ft	1 382 500 Ft	2 082 577 Ft (becsült)

BEVÉTELEK - bevételi források szerint

2020. ÉVI TERV:

2019. ÉVI TÉNYADATOK:

Adományok és támogatások közhasznú célokra:

Magánszemélyektől:

- általános (meghatározatlan) célokra
- ifjúsági munka céljára + táboroztatásra
- felhívott konferenciák céljára + táboroztatásra
- szociális célokra
- iratmisszióra
- határon túli misszióra
- munkabérré és közterheire
- Lelkiszolgálat Háza missziós céljaira
- Pince A30 missziós céljaira

Pályázaton nyert támogatás:

- Belföldi szervezetektől (vállalkozások, alapítványok, egyházak):
- Külföldi szervezetektől és magánszemélyektől:

Egyéb bevételek

Fejlesztésre, bővítésre, beruházásra (LSZH, Pince A30)

Országos CE szervezetek működtetésére

SZJA 1%

Banki kamat, beszedett adó

Egyéb célokra

2 301 440 Ft	1 800 000 Ft
780 140 Ft	150 000 Ft
2 911 000 Ft	1 300 000 Ft
610 000 Ft	200 000 Ft
2 690 020 Ft	2 250 000 Ft
- Ft	100 000 Ft
- Ft	100 000 Ft
4 728 640 Ft	1 650 000 Ft
515 015 Ft	350 000 Ft
- Ft	- Ft
76 700 Ft	50 000 Ft
- Ft	- Ft
- Ft	400 000 Ft
459 000 Ft	350 000 Ft
150 297 Ft	120 000 Ft
44 101 Ft	40 000 Ft
131 590 Ft	140 000 Ft
15 397 943 Ft	9 000 000 Ft

ÉVES BEVÉTEL ÖSSZESEN

KIADÁSOK - célok szerint

Közhasznú célokra:

ifjúsági munka céljaira + táboroztatásra	279 885 Ft	250 000 Ft
felnőtt konferenciák céljaira + táboroztatásra	2 051 970 Ft	1 100 000 Ft
szociális célokra	325 000 Ft	200 000 Ft
iratmisszióra	1 343 263 Ft	1 250 000 Ft
határon túli misszió céljaira	100 000 Ft	100 000 Ft
munkabérré és közterheire	3 189 421 Ft	2 640 000 Ft
utazási költségterítésre	658 040 Ft	450 000 Ft
Lelkiszolgálat Háza működési költségeire	2 978 651 Ft	1 830 000 Ft
Pince A30 működési költségeire	721 089 Ft	600 000 Ft
pályázat teljesítéséhez tartozó kifizetések	- Ft	- Ft

Egyéb célokra:

fejlesztési, beruházási költségek (LSZH, Pince A30)	177 120 Ft	1 830 000 Ft
országos CE szervezet működtetési költségei	605 518 Ft	520 000 Ft
más szervezet támogatása	- Ft	- Ft
fizetett adók	70 600 Ft	50 000 Ft
penzügyi műveletek költségei	129 655 Ft	140 000 Ft
egyéb költségek	7 735 Ft	40 000 Ft

ÉVES KIADÁS ÖSSZESEN:

2 637 947 Ft

11 000 000 Ft

Kelt Budapesten, 2020. június 5 -én.

Közzgyűlés elfogadta: 2020. szeptember 19 -én.

Készítette: Miklóssy József és Karácsonyi-Kis László
gazdasági vezető mb. Pénztáros

elnök

főtitkár

Atyáink örökségéből!

Mustármag

1941/6. számból. (1944.jún)

Folytatás az előző számból.(2020/3-6.szám)

Amivel nem tartozunk

Antiókiában, az ottani gyülekezetben volt néhány próféta és tanító: Barnabás és Manaén, aki Heródes negyedes fejedelemmel együtt nevelkedett, valamint Saul. (Ap.Csel 13,1)

A váltságban mindenestől adósai lettünk Istennek, de adósai lettünk az embereknek is. Adósai a hívőknek és adósai a hitetleneknek.

Új életünk kötelez minket arra, hogy az erőtlenebbek erőtlenségeit hordozzuk, és ne magunknak kedveskedjünk, hanem minden tartozásunk abban foglalódjék, hogy egymást szeressük. (Róm 13,8)

Nagyon szomorú és félelmetes mulasztások terhelnek ezen a téren minden hívőt. Ki mondhatja el Isten népéből, hogy mindig hiány nélkül nyújtotta az Úrtól kívánt szeretetet? Bizonyára senki.

Most azonban arról szeretnék szólni, amivel nem tartozunk!

Sokszor csapott be úgy a Sátán, hogy megakadályozott annak megadásában, amivel Urunknak és embereknek tartoztam, de sokszor megcsalt úgy, hogy hamis számlákat nyújtott be kifizetésre, én pedig nagy „jóakarattal” eleget tettem követelesének.

Manaen, akiről a fenti ige olyan röviden, de jellemzően emlékezik meg, nem így tett. Eljutott életének arra a pontjára, amikor hívő szívet nyerve tudta, hogy útjai mostantól elválnak mindenkitől, aki nem az Urat követi. Így jutott áthidalhatatlan távolságra Heródestől is.

Valószínűleg tejtestvérek voltak Heródes és Manaen, több évet töltöttek együtt s kettejük útja nem akkor vált el valójában, mikor Manaen egyszerűbb körülmények között rendezkedett be, Heródes pedig fejedelmi székbe ült, hanem akkor, amikor Manaen szíve ujjongva tárult ki Jézus előtt és a nyert kegyelemi ajándék birtokában prófétálni és tanítani kezdett Antiókiában, hirdetve a nagy szabadítást, amelyet Jézusban lett a mienk.

Heródes pedig semminek állította Jézust, csodát leső kíváncsisága kielégítlenségén bosszúsán űzött gúnyt az Isten Fiából. Manaen kihasználhatta volna régi kapcsolatait, hogy Heródes kegyeibe jusson és annak a tűznek fényénél melegedjen, amely örök tűzzé erősödik a Pokolban. De nem tette, mert ezzel nem tartozott.

Ezer szállal e világhoz kötött testvérem, engedd, hogy Megváltód szelíden, de komolyan szóljon hozzád e sorokon át és eszedbe juttassa, hogy imádsága ma sem változott: nem azt kéri, hogy kivétessél e világból, míg hazatérése ideje el nem jön, hanem, hogy őriztessél meg a gonosztól.

E világban élsz, de mentő szereteten kívül semmivel sem tartozol e világnak. Főképpen nem tartozol emberi barátság, hamis kedvesség leple alatt magadat is a veszedelem fiai közé dobni, holott téged az élet útjára vezetett az Úr irgalmas keze.

Nem tartozol a Heródesek útján járnival, ha még annyi jót tettek is veled hitetlen

korodban, vagy különösképpen kedvesek neked bármi okból, sőt hívő életedben tőlük nyert ezer kedvesség sem kényszeríthet másra, mint komoly imádságra, életedben még világosabban Jézus uralmának előttük való kimutatására, - de egy útra velük soha.

Azóta már Manaen is, Heródes is megérkezett. Azon az úton és annak a végéhez, amelyet választottak. Mindkettőnek szinte tenyerébe tétetett az idvesség, Manaennek mindene lett, Heródes bosszúsán lökte le magától.

Manaen örökkön örökké szemléli az Urat teljes dicsőségben, szolgálata nyomán hitre jutott lelkek öröme csillog rajta s teszi fényessé, mint csillagot (Dániel 12,3.), Heródes pedig elvette osztályrészét ott, ahol nincs öröm, fény, de van fogcsikorgatás és a végtelen kárhozatnak kibeszélhetetlen borzalma, örökkévaló gyötrődés azon, hogy csak egy lépésre volt az üdvösségtől, de az a lépés most megmérhetetlen, áthidalhatatlan távossággá végtelenült.

Tanuljunk Manaentől. Igyekezzünk megadni azt, amivel tartozunk, de ne engedjük rászedni magunkat, hogy saját kárunkra teljesítsünk olyat, amivel nem tartozunk.

Nem tartozunk egy lépést sem tenni a széles úton, egy mosolyt a világ kacagásához, egy szál virágot az emberi dicsőség koszorújához, egy hangot a babiloni énekkarhoz, - nem tartozunk adni.

Ha eddig zavart Sátán azzal, hogy ilyen adósságaid vannak, most vedd sorra őket, és ha nehéz lenne, tekints őszintén a keresztre, ott meglátod, mivel tartozol, - csak azzal, amit Jézus is adott: ha kell, odaadni életünket a mi felebarátainkért, de Őbenne nem volt bűn! Bűnnel te sem tartozol! Vesd azonnal a tűzre e hamis számlákat, azokkal nem tartozol! *„Abból ismerjük a szeretetet, hogy ő az életét adta értünk; ezért mi is tartozunk azzal, hogy életünket adjuk testvéreinkért”.* (1Jn 3,16)

id. Zimányi József

Tanulságos mese a gondolatról

Volt egyszer egy „gondolat”. Apja ráparancsolt, hogy maradjon otthon. Te még fiatal vagy ahhoz, hogy kimenj, erősödnöd kell és tudd meg, hogy ha már egyszer kinn vagy, soha többet házamba vissza nem jöhetsz, akkor már „szó” lesz belőled s itt csak gondolatok lakhatnak.

Gondolat az ablakhoz ült és nézdegélt kifelé. Micsoda sürgés-forgás, micsoda hajsza van odakinn. Azon elcsodálkozott a Gondolat, hogy a legtöbben tisztátalan helyeken gyűltek össze. Láta, hogy miképp piszkították be magukat, azután egyik a másikat vádolta, s mégsem

távolodtak el onnét. Néhányan sóvárogva tekintettek vissza otthonuk felé s olyan szívesen tértek volna vissza, de tudták, hogy ez lehetetlen, mert már „szók”-ká lettek. Gondolatunk örült, hogy olyan jól el van rejtve békében: irtózott a künn zajgó tolongástól, midőn egyszerre csak bekopogtat egy „szó” s barátságosan integet.

– Jöjj ki, olyan érdekes dolgot szeretnék neked mondani, de az ablakon át nem kiabálhatok, ki kell jönnöd hozzám!” – esedezett a „szó”,

– „Azt nem tehetem! – felelte a „gondolat”. – Megígértem, hogy itthon maradok.”

– „Nos, csak az ajtó elé kell jönnöd, - vélekedett a „szó” – Tudod ez olyasmi, hogy csak neked szabad hallanod róla.”

„Gondolat” vonakodott. „Menjek, ne menjek? Mit akar az a „szó” mondani, annak mégis valami nagyon érdekes dolognak kell lennie! S tulajdonképpen nem is kell egészen kimennem, ha már egyszer tudom ezt az újdonságot.”

Az ötletet tett követte, s mielőtt „gondolat” észrevette volna, máris „szó”-vá lett. Mindenesetre egy pár ismerettel gazdagabb lett, de ezek nem tették őt boldoggá s amellet szilárd szándéka ellenére is, hogy hallgatni fog, - beszélt s ez nyomta lelkét. Milyen szívesen visszatért volna csendes otthonába, de az ajtó egyszer s mindenkorra zárva volt! Nos, végül is hát, „szó” volt, de olyan nehezen tudott beletörődni, minden olyan idegenszerű volt neki, úgy érezte, mintha sohasem volna a helyén, de hát mit tehetett? A dolog megtörtént.

De a „szó”-vá lett gondolat nem maradt soká magára, mint „éretlen szó” elragadta az áradat, csakhamar egész csoport tréfálkozott vele, majd mások veszekedtek, egyszerre csak egy banda

nekiesett a mi csüggedő „szónk”-nak s egy gödörbe vetette. Nagy fáradtsággal kiszabadult ebből a sárból, de a felismerhetetlenségig be volt piszkítva. Most meg akarta magát a „szó” bosszulni. Ez mégis csak borzasztó volt, ilyen nem hagyhat az ember magán száradni! S hosszadalmas lett a harc „szó és szó” között, nem akart a dolognak vége szakadni. Végre az ellenség egy végleges tervet koholt ki s mindjárt meg is valósította. Felkereste egy egész serege a „szónk”-nak korábbi otthonát s felgyújtotta, úgyhogy a lángok egészen elpusztították.

Az égő házból kihallatszott a családapa kiáltása: „Én ártatlan vagyok, és nem tettem nektek semmi rosszat!”

„Semmi rosszat nem tettél? – kiáltának azok egyszerre mind. – Azt mi csak jobban tudjuk, te persze az hiszed, hogy az csak egy „szó” volt, de az „gonosz szó” volt, amit házadból kieresztettél, az többet ártott nekünk, mint száz más!”

Nevetve táncolták körül a lángtengert, egyesek nagyon közel találtak menni, ők is beleégtek. Nemsokára csak füst szállott fel a romhalmazból.

(A Szentírás a Jak. 3,1-12 verseiben tanácsolja azt, - aki arra vágyik.)

A TÖK ÉS A PÁLMA

Egy tök rácsavarodott indájával egy karcsú pálma sudár törzsére és pár hét leforgása alatt egészen a csúcsaig felmászott.

- Mondd, milyen idős lehetsz? – kérdezte a pálmától a jövevény.

- Körülbelül száz éves.

- Száz éves? – És csak ilyen magas vagy? Látod, én pár nap alatt olyan magasra nőttem, mint te száz év alatt.

- Én ezt nagyon jól tudom – válaszolta a pálma. Hiszen életem minden nyarán felkúszott rám egy-egy elődöd...

Ne szabjátok magatokat a világhoz!

/ Vad Ferenc előadás-részlet körlevélből /

Ugye sokszor vagy fáradt és unod ez a keresztyén játékot. Felteszed magadban a kérdést: miért ez az egész keresztyén móka, nem jobb lenne azokkal együtt menni, akik nem veszik olyan halálosan komolyan az egészet? Elfáradtam keresztyénnek lenni. Hát nem furcsa kijelentés ez? Hogy lehet ebben elfáradni?

Nem is a keresztyénségben fáradtál el, hanem abban, hogy minduntalan a világhoz akarod szabni magadat. Nem akarsz olyan visszataszítóknak mutatni mások előtt a keresztyénséget, egy kicsit csak hasonlítson a világhoz is: hátha úgy jobban megkívánják. Nem akarsz, hogy mindjárt levonják rólad a végső következtetést: hiszen ez az ember bolond, ez nem is e világba való. A világ szemszögéből nézve így egész pompás dolog keresztyénnek lenni, hiszen éppen hozzáillik az én „én”-emhez. Semmi gátló körülmény nincs, - mondja a balga – akkor én is keresztyén leszek. Oh te balgatag, hiszen az ördög is ilyen keresztyén. Ha így gondolkodsz, az a bizonyos döglött hal vagy, amelyik az árral úszik, de vele szembe nem képes fordulni, mert élettelen. Át kell változnod, halálból életre. „Változtatok el a ti elmétek megújítása által!” Mit mond az ige az I. Korinthusi levélben? „*A világ bolondjait, a világ nemtelenjeit és megvetetteit választotta ki magának az Isten.*” Te, aki eddig bölcs és értelmes voltál a világ szerint, most légy a világ bolondja, légy nemtelen és megvetett. Változz át a te képelt gazdagságodból ilyené, ha Isten népéhez akarsz tartozni. Mert ha keresztyén vagy, akkor elváltozott elméjű embernek kell legyél, aki nem e világ szokásaihoz szabja magát. Ha ekként cselekedtél, az azt jelenti, hogy eddig nem voltál, most már vagy, eddig nem az Úr népe voltál, most az Úr népe vagy. S mégis,

te mint „keresztyén”, a régi elmével akarsz járni, ami pedig lehetetlen. Egy legmodernebb, hatalmas áramvonalas mozdonyba nem lehet betenni Stephenson legelső gőzgépét, hogy azt hajtsa, mert egészen bizonyos, nem tudná hajtani, vagy ha meg is mozdogná, említésre méltó eredményt nem érthetnének el vele. Ha óriás vagy, nem járhatsz törpe ruhában. Királyfi sem járhat koldusrongyokban. Ezért vagy fáradt, megfeneklett keresztyén élet, mert ekként akarsz cselekedni. Félsz, hogy különnek tartanak. A Golgota Krisztusának pedig ez az útja. Nem szabni magad e világhoz, hanem inkább napról-napra elváltozni ahhoz, aki a legfőbb: Jézus Krisztushoz. Nem engedhetsz meg semmit magadnak, amihez kétség fér, hogy Istentől van-e az vagy sem, mert már e világhoz szabtad megad. És ha mégis elindultál jobb vagy bal felé: nem hitből cselekedtél, a világ mértékét állítottad fel magad előtt. Mivel azonban úgy gondoltad, hogy még keveset mutatsz az ő mértékén, hát mehatsz bátran, a mérték teteje még messze van? De hát... gondolod most ellenvetésként, Csak hagyd ezt a „de hát”-ot, mert igen sok elindult embert döntött már a kárhozatba. Nem lehet semmi ellenvetésed, mert az ígét nem lehet megmásítani, az ige kőszájként megáll: „*ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változtatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.*” Róm. 12:2. Ha ellenkezőképpen csinálsz, már ismét kárhozat alatt vagy. Ne légy balga, hiszen Isten szeret. Cselekedd tökéletes akaratát: „*ne szabjátok magatokat e világhoz.*” Ha ez teszed, megújul életed, fáradságod elmúlik, boldog leszel, mert nem e világ szabályai szerint jársz.

Beszámoló

Hitmélyítő hét – Hajdúszoboszló 2020. június 29 - július 5.

A hét mottója a következő volt: *„Bölcsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.”* (Zsolt 32,8) Ennek értelmében többek között arról hallottunk előadásokat, hogy mit is jelent a bölcsesség. A felülről jövő bölcsesség egyik megnyilvánulása, hogy az ember felelősséget érez saját és mások üdvösségéért, valamint hogy az imádság lesz a lételeme.

A hét nyitó és záró alkalmán egyaránt hallhattuk azt, hogy milyen fontos a gondolatainkat kontrollálni. A hitből fakadó szellemi erőterrel nem vagyunk tisztában. A gondolatvilágunk kiskirály tud lenni, ami meghatározza a beszédünket és a cselekedetünket. Aminek az elménkben táptalajt adunk, meghatározza azt, hogy kinek adjuk át az uralmat, hiszen a gondolatok idővel szavakban, tettekben nyilvánulnak meg, és ha azok nem Istenre mutatóak, akkor a bűnnek nyitunk utat, tehát súlyos következményei vannak. Jó észben tartani: amilyen a gondolkodásod, olyan ember vagy. Aki a szíved ura, az fogja meghatározni a gondolataidat.

Annak is tudatában kell lennünk, hogy a hívők nem játszótéren, hanem csatatéren haladnak át. Harcolni kell naponta a bölcsstelenséggel, és Isten bölcsessége mellé letenni a voksot. Az 1Sámuel 13,15-23-ig tartó szakaszában azt láttuk, hogy Izrael totális támadásnak van kitéve, és az ellenség taktikája az, hogy körülvegye minden oldalról, és elzárja az utánpótlás lehetőségét. Hogyan nyilvánulhat ez meg ma? A taktika lehet a hívők elszigetelése, vagy ha együtt vannak, akkor az egymásnak ugrasztása. Hogy lehet a harcban jól helytállni? Természetesen megfelelő fegyverzettel (Ef. 6.10-20), és az

előzőeket nem elfelejtve: fejben dől el minden. Ebben a hadviselésben, tehát a mindennapokban, először is igent kell mondanunk a saját keresztünkre, tudva azt, hogy az igában nem egyedül, hanem Jézussal együtt vagyunk. A közös igában Ő segít döntéseket is meghozni, miközben a szívet formálja át, és vágyat támaszt benned, hogy azt csináld, amit Ő akar, tehát nem erőszakkal éri azt el. Krisztusnak azonban nem csak követői, de hordozói is vagyunk, amihez viszont erő, és vezettség kell. Szeretetébe pedig úgy bele lehet gyökerezni, hogy semmilyen vihar nem dönt ki onnan. Ez a szeretet pedig az a fegyver, amivel a Sátán nem tud mit kezdeni.

A kiscsoportos beszélgetések alkalmával a szokásokhoz híven kérdéseket is kaptunk. Ezek közül néhány, amin érdemes mindenkinek elgondolkodnia:

Miért van szükség szellemi fegyverekre?

Mi a te kereszted?

Mit jelent késznek lenni az Úrral való találkozásra?

Hiteles az életem?

Nagyon hálásak voltunk azért, hogy a kedvezőtlen helyzet ellenére megrendezésre kerülhetett idén is ez a hitmélyítő hét. Nagyszerű volt újból megtapasztalni azt, hogy noha ugyanazokat a szolgáltatásokat halljuk, mégis mindenkiben más zajlik le, más fogalmazódik meg, annak megfelelően, hogy épp mire van szüksége.

Hadd zárjam ezt az összefoglalót egy olyan mondattal, ami nekem személy szerint nagyon fontos volt: hívőként az én felelősségem, hogy a másik ember a jelenlétemben Isten közelében érezze magát. Legyen így!

Kovács Andrea

Szeretettel ajánlom ezt az alábbi elmélkedésem szülinapi ajándékul békés elcsendesülésre a szorongás, félelem vagy a felszínes önáltatás helyett.

Eszter királynőnek szegezi a kérdést a gyámja:

„Ki tudja, nem éppen a mostani idő miatt jutottál királyságra?” (Esz 4,14)

Én is ezt kérdezem most minden Ünnepelettől: „Ki tudja, nem ezért az ember-próbáló időért SZÜLETTÉL erre a földre?” JÓ AKARSZ LENNI VAGY JÓ VAGY? Nehéz lecsendesedni, amikor ekkora a szorongás körülöttünk és mi tagadás, bennünk is fel-feltolul a félelem... Nem akarjuk a CSENDet választani, erre „most nincs idő”. Pedig most aztán rá is voltunk kényszerítve. Charles Swindoll szerint „Isten csupán egy imányi távolságra van tőlünk!” De mi van akkor, ha ráadásul ugyan Isten is ennyire közel van, de én úgy érzem, nem tudok imádkozni sem? Mert el vagyunk foglalva, hol azzal, hogy mindent jobbnak akarunk látni magunk körül, mint a valóság, hogy ne rántson magával a szorongás; hol pedig azzal, hogy mindent rosszabbnak látunk magunk körül, mint a valóság és átadjuk magunkat a félelemnek, hogy ne hívjon-hívogasson az önvizsgálat magas csendje, pedig azt a lélek békéje követhetné.

Nemrég olvastam, hogy Ernst Bloch szerint az ember „nem jó, csak mindent jónak talál, hogy neki magának ne kelljen jónak lennie.” Sohase gondoltam volna, hogy ezt a szenvedélybetegek fogják számomra igazolni, hisz a felépült függők, mikor a sorstársaikért aggódó hozzátartozóik azt kérdik tőlük, „mit tegyek, ha nem ismeri be, hogy már függő?” Akkor azt hangoztatják nekik: „Ha még nem látja be, hogy padlóra került, akkor a padlót kell emelni...” (Mára már odajutottunk: az Isten is a padlót emeli ezzel a világhellyel...) Szerintem is ez lenne a helyes szeretet,

mert egyébként az embert az önámításában segítjük, tehát nem segítünk rajta, sőt... és abban erősítjük, hogy mindent jónak találjon és így neki magának ne kelljen jónak lennie.

Magamban is felfedeztem, és gyakran észre-észreveszem ezt az önámításra való veszedelmes hajlamot, mindent, tehát magamat is jónak látom inkább, csak ne kelljen változnom... és ne kelljen semmit se változtatnom az életemben. Mindemellett mindenki – így én is – sóvárgok az után, hogy megváltozzam, de mikor helyzet van (márpedig most igazán helyzet van!), és meg is kéne lépnem magam, akkor egyszerre csak elpárolog a nagy változni és változtatni akarás. Hirtelen kiegyezem a környezetemmel és magammal is, hogy ugye minden jó, hogy nekem nem kell jónak lenni, én már voltaképpen eleve az vagyok... Néha persze, nem sikerül azt hazudnom magamnak, hogy mindent jónak találok, de akkor elég az az olcsó és közérzetemnek jól kifizetődő, könnyed vigasz, hogy legalább magamat meglehetőst jónak találok (mindig van nálam hitványabb ember, akit magamnál rosszabbnak találok, tehát miért ismerném be, hogy velem is olyan nagy baj lenne?), így aztán persze többé nem prioritás, hogy nekem most jónak, vagy akár jobbnak kellennem, mint ami már eleve vagyok... I am not OK, you are not OK and that's OK. Én nem vagyok jól, te se vagy jól és ez így jól van – eljutottam-e már ehhez a lecsendesítő felismeréshez? Mondhatnám így is: A CSENDHEZ? Elhallgattam-e már e

döbbenetes felismerésben? Vagy sikerül ezt is „túlélni”? A felismerés eljuttathat a tanuláshoz szükséges csendre. Ma már tudjuk, a csend hatására új sejtek fejlődnek a tanuláért felelős agyféltekén, a csend oldja a feszültséget, az agy optimális működéséhez nélkülözhetetlen. Lelki vezetőm mondogatta: „mikor Isten szól, olyan halkán beszél, hogy az már a csenddel egyenlő.” Aki még nem jutott el ide, az még sohasem hallotta a csendet beszélni. Erling Kagge a lányával való beszélgetése nyomán állapította meg: „a csendben CSODÁLKOZÁS is van, és valami-féle FENSÉG, mint a tengerben vagy a végtelen havas fennsíkokban. Aki nem csodálkozik el ezen a fenségen, valószínűleg fél tőle. Valószínűleg ezért félnek sokan a csendtől is (és ezért szól mindenhol háttérzene).” Persze, hogy éppen erre a csendre vágyik mindenki. „De jó lenne elmenni a csendesnapokra, lelki gyakorlatokra, kontemplációs életvezetésre, amiket szervezni szoktál”, százával reagáltak így, dicsérve a kezdeményezést, akiknek ezt ajánlottam, de amikor meghívtam őket, nosza itt az alkalom, máris azt mondták, jaj olyan foglalt vagyok... Értem, feleltem csendesesen, ugye nehéz leszállni a mókuserékről? Mára pedig rá is kényszerültünk arra, hogy leszálljunk. Megértem persze, nekem is nehéz. A szív békessége, a szemlélődés megtanulása nem pihentet, kemény áldozatot kell hozni érte. Béke, de nem pihenéssel kezdődik, verítékkal tanuljuk, csendbe simulunk és aztán ezt fenn is tarthatjuk majd a zajos mindennapokban.

A mai világhelyzet pedig „fizeteti is velünk a tandíjat...” Mikor az ember – születésnapján legalább – igyekszik magával és az eltelt éveivel számot vetni, akkor is elismeri, hogy ez kéne, de még nincs rá

időm, majd. Egyszer. Alkalmasabb időben. A jövő az a hely, gondoljuk, ahol a legtöbb álmunk és vágyunk tárolható. Majd ha eltelik az élet, ha lecseng a vírusveszély, majd akkor esetleg lesz időm igazán élni (?!). Vágyom a csendre, csak ne kelljen csendben lenni. Vágyom a békérenyugalomra, csak ne kelljen a rohanást abbahagyni. Megértem, izgága, pörgő ember vagyok magam is. Ha valaki, én húsomba vágóan tapasztalom, milyen nehéz megállni. Pedig én se elfogyó évekre hajtánék, se nem elmúló életre, hanem eltelő évekre, tartalommal telő és nem múló életre.

Most, hogy az élet így lelassul, óriási – bár el is szalasztható – lehetőség nyílik végre arra, hogy a csendet keressük és magunkba szálljunk. Hogy legyünk szabadok arra, amit most szeretetben egymásért tenni kell, a halállal is szemközt, ahogy eleink is ezt sejtve tették, amit tettek. Ahogy Eszter királyné is végül felszabadult vállalni a szeretet kockázatát, megértve, hogy „e mostani időért született...” Aki megáll, annak az idő már nem múlik, hanem telik.

A Szentírásban az ember nem jönak van feltüntetve, hanem tökéletességre elhívottnak. Jézus nem azt mondja: „Legyetek jók!”, hanem azt, hogy „*Legyetek tökéletesek, amiként a ti mennyei Atyátok is tökéletes!*” Ott az a szó véghezvittet, bevégeztet jelent inkább, mint eleve tökéletest. Az ember csak ilyen értelemben jó, hogy véghez kell vinni benne a javítás nemes folyamatát. A bevégezttség nem tökéletesség olyan értelemben, ahogy mi általában e szó hallatán gondolnánk. Senki nem tökéletes, csak aki elismeri, hogy nem tökéletes, tehát szeretné elkezdni, folytatni és jó véghez vinni is saját magában a változást.

Csak kétféle embert ismerek, ismételtette Pascal: „a bűnösök, akik igazaknak képzelik magukat, és az igazak, akik bűnösöknek ismerik magukat.” Aki jó, az nem vállalja, hogy jónak kell lennie, főleg nem minden áron, aki önámító farizeus, annak nem kell jónak lennie. Ő már az. A bizonytalan szorongásban, sőt felöltő halálfélelemben az ember visszatérhet ahhoz a John Wesley által hangoztatott felismeréshez: „mindaddig halhatatlan vagyok, amíg be nem fejezem itt a küldetésem.” Nosza, nem legyűrni akarom a szorongásom, hanem betölteni az elhivatásom és küldetésem.

Ismeretes az évszázados japán Kintsugi technika: ha egy cserép, vagy teáscsésze eltörött, nem dobták ki, hanem aranyozó ragasztóval illesztették újra egybe, és így az újjá tett edény nemcsak szebb és újra használható lett, de voltaképpen teljesen egyedi is, mely így sokkal nagyobb értéket is képviselt, noha megmutathatóvá, láthatóvá válik előbbi sérülése is és a javítás is. Látod a folyamatot a töréstől a végkifejletig. Nem dobják ki a repedés és törés miatt használ-

hatatlannak tűnő edényt, hanem a nemesfémrel történő javítás „megnemesíti” az addig tucattermékeknek számított közönséges edényt is. Így is véghez lehet vinni valamit, ami összetört és így az mégis „tökéletes” lesz. Micsoda példa ez arra, ahogy Isten nem dob el, hanem újjáteremt és „újraértékesít”, és éppen a törésvonalaid mentén. “Minden képzelet felülmúl, amit Isten életünk törött darabkáiból tud alkotni, ha teljesen rábizzuk azokat.” (Blaise Pascal) Szebb lesz, ami elveszett és megtaláltatott, mint azelőtt volt, amikor még el se vezett. Ha nem tör be a baj, a veszteség és a bűn a mi világunkba, akkor a megváltás nem tehetne volna szebbé a végső beteljesedést a kezdetinél is. Egyszerre csak eszembe jutottak a saját feldolgozott veszteségeim, krízis-helyzeteim, sötét bukásaim, azóta begyógyult és gyógyuló sebeim, megbocsátott bűneim és mérhetetlen hála töltött el: Íme, szeretve voltam, íme, szeretve vagyok! És nem is lehet ennél már semmi szebb! Szeretettel Levente és Mari

Horváth Levente

Áldott, aki teszi, ami a dolga

*„Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak”
(1Pt 4,10)*

A homokóra egyszer leperreg. Kié lesz a homok, ami benne van?
Érthető, miről beszélek? Tudjuk, milyen nagy kincs az időnk?

„Add, hogy mindenhol a világ végéig és a földi határokon túl is felismerjék neved fényét, és dicsőítsék hatalmadat, amíg majd a népek békefejedelmeként fogsz uralkodni” (B,GARVE)

Gondolatok a Bibliából

"Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.

.....Mert kiki a maga terhét hordozza." (Gal 6,2. 5)

Ez a két Ige látszólag ellentmond egymásnak, pedig nem így van. Nagyon fontos, hogy hordozzuk egymást imádságban, és ha lehet, akkor fizikailag is segítsük egymást, hallgassuk meg egymást! Sokszor egy ölelés is nagyon sokat segít.

"a maga terhét hordozza" azt is jelentheti, hogy ne terheljünk feleslegesen másokat a problémáinkkal.

Természetesen sokszor az embernek szüksége van kibeszélnie magát valamelyik embertársának, mert ez jó, ez lehet az Úrtól, de amikor valaki semmi másról nem tud beszélni, csak és kizárólag a gondjairól és mindig ugyanaz körül forog (újra és újra elmondva ugyanazt, mint aki nem is akar szabadulni, csak valamilyen úton-módon sajnálatni szeretné magát, mert addig is Ő van a középpontban), az már nem jó, az már nincs az Úrtól. Erre vigyázni kell!

Az a legjobb, ha a gondjainkról első sorban az Úrral beszélünk, hiszen Ő az, Aki valóban tud segíteni. Viszont az is csodálatos, amikor az Úr ad mellénk embereket Ő akarja, hogy mi emberek közösségben

legyünk egymással), akik szívesen meghallgatják a gondjainkat is, megfogják a kezünket, megérteneik, segítenek, őszintén elmondják a véleményüket, és ha kell, akkor meg is feddnek és tudnak értünk szeretettel imádkozni. Az ilyen emberekből sajnos nagyon kevés van, de azért akad.

Gyakran előfordul az is, hogy valaki még nem ismeri az Urat, és amikor hall valakit beszélni az Úrról, akkor elkezd példálózni más emberekkel, mint pl. hogy: "azokat miért nem segíti meg az Isten?" Lehet, hogy azért mondja ezt az illető, mert talán eltalálta Őt a bizonyágtétel, de még nem akar lépni az Úr felé és megpróbál elbújni, másnak a takarójával takarózni. Természetesen ez nem megoldás, csak a döntés elodázása. Egyszer színt kell vallani, hogy akarjuk-e az Urat vagy sem! Az Úr az Élet.

Áldott legyen az Ő Neve, mindörökké!
Ámen

Lelkes Andrea
Dunaszerdahely

Sátáni praktikák

Szia! (Nem azt mondom, hogy mindennel egyetértek, ami le van írva.

De azért érdemes rajta elgondolkozni.)

A Sátán találkoztát tartott!

A Sátán összehívta a démonokat a világ minden tájáról. A megnyitó beszédében ezt mondta:

"Nem tarthatjuk vissza a keresztyényeket attól, hogy eljárjanak istentiszteletre. Nem tarthatjuk vissza őket attól, hogy

olvassák a Bibliájukat és hogy tudják az igazságot. Még csak attól sem tarthatjuk vissza őket, hogy bensőséges kapcsolatot alakítsanak ki a megváltójukkal. Ha egyszer megszerezték ezt a kapcsolatot Jézussal, megtört a hatalmunk felettük. Úgyhogy engedjétek, hogy elmenjenek istentiszte-

leteikre, engedjétek, hogy magukhoz vegyék az úrvacsorát, de lopjátok el az idejüket annyira, hogy ne legyen idejük arra, hogy igazi kapcsolatot alakítsanak ki Jézus Krisztussal! Ezt akarom tenni - mondta a Sátán. - Eltéríteni őket attól, hogy megragadják a kapcsolatot a Megváltójukkal és fenntartsák ezt az éltető kapcsolatot egész napon át!

- Hogyan tegyük ezt? - kiabálták a démonjai.

- Kössétek le őket az élet mellékes dolgaival és találjátok ki számtalan csel, amikkel lefoglalhatjátok a gondolkodásukat", válaszolta ő:

1. Kísértsétek őket arra, hogy költsenek, költsenek, költsenek és kérjenek kölcsön, kérjenek kölcsön, kérjenek kölcsön!

2. Győzzétek meg a feleségeket, hogy dolgozzanak hosszú órákat és a férjeket, hogy dolgozzanak 6-7 napot egy héten, 10-12 órát egy nap, így megengedhetik maguknak az üres életformát!

3. Tartsátok vissza őket attól, hogy időt töltsenek a gyerekeikkel. Ahogy a családok darabokra hullanak, hamarosan, az otthonaik többé nem lesznek biztonságos menedékek a munka nyomása alól!

4. Stimuláljátok túl az agyukat, hogy ne legyen képesek meghallani azt a 'halk, szelíd hangot!

5. Csábítsátok őket arra, hogy kapcsolják be a rádiót vagy a magnót, amikor vezetnek... hogy hagyják bekapcsolva a tévét, videót, cd lejátszót és a számítógépet az otthonaikban folyamatosan és gondoskodjatok arról, hogy minden üzletben és étteremben a világon nem biblikus zenét játsszanak folyamatosan. Ez majd bezúfolódik az agyukba és megtöri a kapcsolatot Krisztussal.

6. Töltsétek fel a dohányzóasztalokat magazinokkal és újságokkal! Nyomjátok bele az agyukba a híreket 24 órán keresztül! Törjétek be a vezetés perceibe

hirdetőtáblákkal! Árasszátok el az e-mail postafiókjait szeméttel, katalógusokkal, amikből online lehet rendelni, sorsolós játékokkal és mindenféle hírlevéllel és promóciós ingyenes ajánlatokkal, szolgáltatásokkal és hiú reménnyel!

7. Tetesetek sovány, gyönyörű modelleket a magazinokba és a tévébe, hogy a férjek azt higgyék, hogy a külső szépség a fontos és aztán elégedetlenekké válnak a feleségükkel!

8. Tartsátok fáradtan a feleségeket olyannyira, hogy ne tudják éjjel szeretni a férjüket! Adjatok nekik fejfájást is! Ha nem adják meg a férjüknél azt a szeretetet, amire szüksége van, hamarosan máshol fogják azt keresni. Ez jó hamar szétszakítja a családokat!

9. Adj nekik télapót, hogy eltérítsd őket attól, nehogy megtanítsák a gyerekeiknek a karácsony igazi jelentését!

10. Adj neki hűsvéti nyuszt, így nem fognak beszélni az Ő feltámadásról és a bűn és a halál feletti hatalmáról!

11. Még ha el is utaznak pihenni, tegyetek arról, hogy hajszojják ott is túl magukat... hogy kimerülten térjenek vissza! Tartsátok őket túl elfoglaltan ahhoz, hogy kimenjenek a természetbe és Isten teremtményeit csodálják! Küldd el őket inkább vidámparkokba, sporteseményekre, színdarabokra, koncertekre és moziba!

12. Tartsátok őket elfoglaltan, elfoglaltan, elfoglaltan! És amikor lelki találkozára mennek, nyugtalan lelkiismerettel fognak távozni!

13. Zsúfoljátok tele az életüket sok jó kifogással, hogy ne legyen idejük keresni Jézus hatalmát! Így egy idő után a saját erejükből fognak dolgozni, fel fogják áldozni az egészségüket és a családjukat egy elég jó cél érdekében.

„Működni fog! Működni fog!”

Mekkora terv volt! A démonok buzgón indultak teljesíteni a megbízásukat, hogy a keresztények minél kevesebb időt hagyjanak Istenre és a családjaikra szerte a világon, és hogy minél kevesebb idejük

maradjon arra, hogy meséljenek másoknak arról, hogy Jézus hatalma hogyan változtatta meg az életüket. Azt hiszem, a kérdés az, hogy sikeres volt-e a Sátán ebben a cselben? Dönts el te magad!

Az "elfoglalt" [angolul: busy] [B-eing U-nder S-atan's Y-oke] azt jelenti: S-átán R-abigája A-latt L-enni ?

FOHÁSZ

Miként a kisgyermek,
Jövök az Atyához,
A minden áldások
Örök forrásához,
És térdre borulva,
Alázattal kérlek:
Bocsáss meg, Istenem,
Ha ellened véték!

Szeretnék hűséges,
Jó gyermeked lenni,
Igyekszem mindenben
Úgy eleget tenni,
Ahogy Te kívánod!
Ó, de olyan gyakran
Megbotlik a lábam,
És én akaratlan;

Csupán gyengeségből
Bűnbe esem újra.
Vezess, Atyám, olyankor,
Vezess a jó útra!
Az én erőm kevés,
Ezért lankadozom!
Ezt kérem most Tőled,
Ezért fohászokodom:

Hogy a Te utadról
Soha le ne térjek!
S ha körül is vesznek
Majd a kísértések,
Bizton megállhassak!
Te légy segítségem!
Te légy erős váram!
Te légy menedékem!

Erdélyi Ilona

Impresszum:

Új Mustármag, megjelenik kéthavonként, ingyenes.

Kiadó: Bethánia CE Szövetség

Levelezési cím: 1094 Budapest, Angyal u. 30.

Email cím: info@ce-union.hu

Felelős kiadó: Gyurkó József

Szerkesztői bizottság: Nagy Zsolt Zoltán,

Hajdu Zoltán, Miklóssy Józsefné, Tóth Csabáné

Adományokat köszönettel elfogadunk

Számlaszámunk: 11708001-20525725